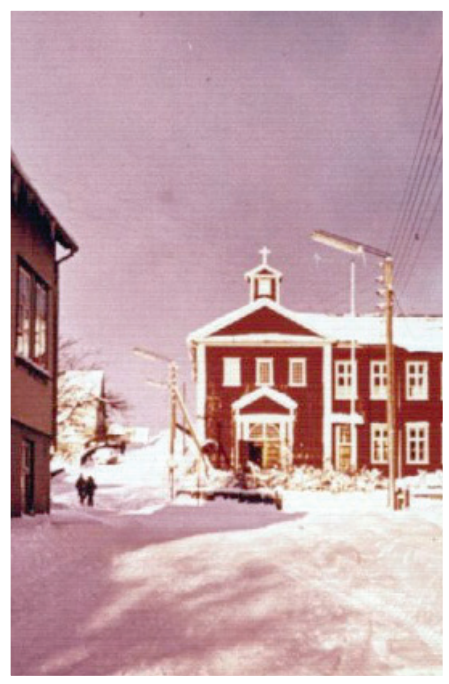

Komandi partur

Komandi partur hjá Onnu kemur um tvær vikur. Tá greiðir hon millum annað frá realskúlagongdini.

Í næstu viku verður frásøgn um lívið og bókina um Njál Djurhuus.

Anna treivst væl hjá nonnunm, og foreldrini á Strondum kundu føla seg trygg

Eg veit ikki rættuliga orsøkina, men Haldor svágur mín, fór á ungum árum at ganga í katolikkakirkjuna og varð jarðaður hagani í 2015. Hann konverteraði tó ikki. Men eg minnst, at hann og pastor Burla, vóru vinmenn.

Hann var væl umtóktur katólskur prestur frá 1953-1971. Hann tosaði føroyskt sum ein føroyingur og var nógv frammi alment.

Nonnurnar vóru eisini sera andaligar. Hvørja ferð vit ótu, varð biðið og lisið úr Bibliuni. Har lærði mann bara gott.

Uttanfyrri var stórir garður, har vit kundu spæla og annars hugna okkum.

Sunnudag seinnapart plagdu vit at fara oman á Vaglið at lurta eftir Frelsunarherinum. Tað var so hugnaligt sum tað framvegis er.

Tað ringasta var heimlongsulin

Tá var ikki vanligt at fara heim í weekend. Tað var mest í ferium, at eg slapp inn á Strendur.

Nanna, dóttir doktaran í Heiðunum, búði eisini har. Okkum longdust illa heim. Eg var eisini so bangin fyrri at ganga í myrkri, eg ræddist fyrri at hitta spøkils. Eina ferð fóru vit á telefonstöðina at ringja. Báðar grótu í telefonini, so mamma mátti biðja meg um at ringja aftur ein annan dag.

Pápi vitjaði meg sjálvandi, tá ið hann var í Havn. Foreldrini kundu koma ein tíma um dagin. So nonnurnar ansaðu ógvuliga væl eftir okkum. Foreldrini kundu trygt lata síni børn til teirra.

Eg skal bera nonnunum alt gott. Teirra matur var sera einfaldur, so tær livdu í samsvar við teirra læru. Tað kostaði 40 krónur um mánaðin at búgva har.

Eitt mannfólk var knýtt at kirkjun, og tað var presturin Boekenogen, sum var úr Hollandi. Hann vitjaði okkum av og á og var sera fryntligur og fittur maður.

Men hetta at búgva hjá nonnunum var nóg so bundisligt, so eftir tveimum árum fór eg út á Landavegin at búgva hjá frú Rein.

Johan Poulsen um Jógvan Poulsen

Hetta er seinni partur av greinini, sum Johan Poulsen skrivaði í sambandi við, at Jógvan Poulsen í 1928 ikki stillaði upp aftur til løgtingsval:

Á tingi í 45 ár

I juni 1883 blev han for første Gang valgt til Medlem af Lagtinget og er siden blevet genvalgt ved hvert Valg. Omtrent samtidig kom han ind i Fostanderskabet for Østerø Præstegæld kommune (7 sogne), hvis Formand, han var i flere Aar.

Faa Aar efter, han var kommet ind i Tinget blev han valgt til Sekretær. Han afløste H.C. Muller og kom som saadan til at arbejde sammen med sin gamle Lærer Gregers Joensen.

Som Forstanderskabsformand inter-eserede Poulsen sig for kommunale Sager og kom snart ind i Udvalget for Amtsfattiggassen og de kommunale Udvalg, hvor han har haft Sæde det meste af sin Lagtingstid.

Stuðlaði traðarmonnum

Da han blev valgt ind i Tinget, var Spørgsmålet, om, hvor vidt Trømænd skulde kunne få deres Trøer til købs, brændende. Poulsen sluttede sig til Trømændenes Parti. Resultatet blev Trøloven af April 1894. Af andre sager, han særligt har interesseret sig for og havt indflydelse på, kan nævnes Fiskeriloven af 14. April 1894 og Lov om Fredning af Musling af samme Dato. Af Skolesager er Lov om Lærernes Pensionering af 29. Marts 1893, om Lærernes Enkeforsørgelse af 20. April 1894, Skoleloven af 1912 m.fl. kirkelige Love om Menighedsraad, Brugen af Kirkerne, Kirkens Styrelse, samt Ædruelighedsloven, Smiril, Telefoner, Kommunallæger og Sanatoriet.

Poulsen har været Lagtingsmand i 45 Samlinger, et Antal næppe nogen før har nået, og der er heller ikke større Sandsynlighed for, at nogen skal overstige det i den kommende Tid.

Med Joen Poulsen gaaren ejendommelig Skikkelse ud af færøsk Politik. For den, der skriver disse Linjer, staar han som bæreren af det, jeg vil kalde Traditioner i Lagtinget.

Stuðlaði teimum veiku uttan at vera sosialistur

Af samtlige ældre aktive Politikere, er han vist nok den eneste, der kan staa som fuldgyldig Repræsentant for "det gamle Lagting" – med Udtrykket "det gamle Lagting" tænkes her paa Lagtinget saadan, som det var inden Partidelingen fandt sted efter politiske Linjer. De fleste af de andre er mere eller mindre mærkede af Kampaarene fra 1900 og fremefter. Joen Poulsen er som type noget for sig selv. Han er vistnok ogsaa det eneste af det nuværende Lagtings Medlemmer, der er gammel nok til at være vokset op og er modnet til Mand i den gamle "Bondekulturs tid". De andre er mere eller mindre prægede af den Overgangstid, der indlededes ved 70'erne.

Udgaaet fra et Småmandshjem har han

altid haft medfølelse med Smaakaarsfolk, men Socialismens Lære og Praksis har han aldrig kunnet forlige sig med. Han har ingen tro paa, at den vil føre til noget godt, navnlig ikke her hos os.

Málið og politikkur

Hans Viden er omfattende, ja, egentlig forbausende, naar Hensyn tages til hans Uddannelse. Færøsk Sprog og vore gamle Minder har alle Dage ejet hans varme Interesse, men efter at denne i og for sig gode Sag er sat i Forbindelse med Sagen om Selvstyre, har han ikke kunnet følge med. Det er hans som saa mange andre gode Mænds Mening, at man hermed i høj Grad har skadet den gode Udvikling af Sprog og Nationalitetssag.

Det kunne naturligvis ikke undgaas, at Poulsen i Løbet af forholdsvis kort Tid efter sin indtræden i Tinget, blev henregnet til de mere fremtrædende Tingmænd. Egentlig er han aldrig blevet nogen førende Politiker, som er kommet i første Række med sin store alsidige Begavelse.

Naar det ikke er sket, har det sin Forklaring i hans Karakterejendommelighed. Ikke saadan at forstaa, at Poulsen ikke er Karakter nok til at være Føreren, han er i en sjælden grad en Karakter, men han har vist alle dage manglet et Førers Ærgærrighed. Han har gjort sit Arbejde støt og roligt. For ham har det solide Arbejde været selve maalet og han har som en hver god Arbejder følt sig rigeligt belønnet derved.

Løgtingsmenn hildu veitsla fyrri Jógvani

At Poulsen er almindelig afholdt af sine Kolleger viste sig ved den Fest Lagtingsmænd lod holde for ham i Anledning af, at han havde siddet 45 Aar i Lagtinget.

Det er vist ikke for meget sagt, at der er ingen aktiv Politiker uden Poulsen, som Lagtingsmænd kunde holde Fest for.

Ved denne Anledning lød der smukke Ord om og til Poulsen af Mænd fra begge partier. Men der var særlig en Udtalelse, som en af hans politiske Venner ved denne Lejlighed fremkom med. Den lød saaledes frit gengivet:

Poulsen kendte jeg af Omtale, længe for jeg lærte ham personligt at kende.

Sammen kom jeg at arbejde sammen med ham og at have daglig Omgang med ham, ja, at bo under samme tag som han. Og jeg maa erkende, at jo større Kendskab jeg har faaet til Poulsen, jo større er min Beundring for ham blevet. Han er en Hædersmand. Er det ikke stort med Sandhed at kunne sige det om et Menneske. For egentlig er det grumme faa af os, der vokser med Bekendtskab. Poulsen har med god Samvittighed trukket sig tilbage fra sin poltiske Virksomhed. Han har udført et dygtigt Arbejde og hans Bortgang vil føles som et almindeligt Savn. Især Naturligvis af hans Partifæller og politiske Venner, men ogsaa af andre. Uvenner har han næppe. Det er at ønske, at Færøernes Lagting altid i sin Midte vil tælle Mænd som Joen Poulsen, der ved forsonligt Sindelag og klar Forstand er i stand til at faa Mod-sætninger at mødes i fælles Arbejde for Land og Folk.

....
Tað mest merkisverda í hesi grein er, at Johan Poulsen gevur floksbýtið á tingi skuldi fyrri, at spurningurin um føroyska málið gjørdist eitt stríðsmál millum flokkarnar.

Jógvan slepti ikki heilt politikkinum. Hann skrivaði nokk so fitt í bløðunum eftir, at hann var farin úr tinginum.

Gamlir sambandsmenn

Standandi v.m. frá Trygve Samuelsen, Georg L. Samuelsen og Andreas Djurhuus
Sitandi: Kristian Djurhuus, Hans Iversen, Johan Poulsen